

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2011. március hóban :(Sir.35,4, 6) :

« Ne jelenj meg üres kézzel az Úr előtt, »...mert.... »kedves az igaz ember áldozata. »

Tematizálás. – Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Urunk így tanítja követőit, övéit, s így minket is : « Példát adtam, hogy amit én tettem, ti is tegyétek meg. » (Jn.13,15) De mit is tett Jézus, mi az ő legnagyobb tette, amely az Ő életműve lett ? – Nemde az, hogy Báránnyá, áldozattá lett, mintegy a nekünk kijáró büntetés elviselőjévé ! Akit ünni-verní kell azért, hogy a nekünk szánt ütésekkel felfogja, s rajta csattanjon az ostor, s ne rajtunk. De nemcsak a szent háromnap kínjaiban lett Jézus Báránnyá, áldozattá, hanem egész élethossziglan az áldozat szelleme lengte át életét. S mivel az Atya, vagyis Isten elfogadta Fiának életáldozatát, ezért és innenfogva az áldozat - a mi részünkről is - kedves, meghallgatásra érdemes dolog az Isten szemében. Ez az imádság leghatékonyabb formája. Az imádság ugyanis szájjal történik, szép, mert szavakkal elismerem Istent. Ezt nevezzük az ajak áldozatának. « Fogadd tetszéssel ajkam áldozatát, és taníts meg parancsaidra » (Zsolt. 119,108) - mondja a zsolttáros. De az odaadottságom nagyobb, ha tettekkel támasztom alá elismerésem az Úr iránt. Jézus Krisztus példája is ezt igazolja. Az Élet Urának nem kevesebbel tartozom, mint az életemmel ; s nemcsak a nyelvem és ajkam, hanem egész testem hódolatával is. Ha életemet áldozatul hozom, akkor egyértelműen dokumentálok, hogy hittel vagyok a fölöttem lévő Láthatatlan Személyes Jóság és Hatalom iránt. Az áldozat egyúttal figyelmeztet engem is arra, hogy nem önmagamnak élek. Nem önmagam személyének, vágyának, kedvtelésének, s hangulatának, indulatának, indulatának, vagy gerjedelmeinek. Nem önmagam tetszését és akaratát kell keresnem, vagy hajszolnom, ha az Úr követője vagyok. Jézusunk példája is erre lelkesít, aki nem törődött személyes előnyeivel, kényelmével. Szépen írja le Szent Pál : « Ő Isten formájában volt, és az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez föltétlenül ragaszkodnia kell, hanem kiüresítette magát, szolgai alakot öltött, és hasonló lett az emberekhez. Külsőjét tekintve olyan lett, mint egy ember. Megalázta magát és engedelmességet tanult mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig. » (Fil. 2,6-8.) Az áldozatban legyőzzük ösztönös, mondhatnám : állati vágyainkat, s ez a győzelem, mint önlegyőzés - lesz az öröm forrása. Átlépjük a kényelem (lustaság, restség), becsvágy, a birtvágy és az élvezetvágy bűvkörét, s valahol, valamiben megrövidítjük önmagunkat. Türelemmel, szeretettel, szelídséggel elviseljük azokat a hatásokat, melyek belső, ösztönösségünket ellenkezéssel érintik. Ha Urunkra tekintünk, Ónála is láthatjuk ezt a belső ütközést, ahogy a zsidó levél is rávilágít : « gondolatok órá, aki a bűnösök részéről ekkora ellentmondást viselt el, hogy ne lankadjatok, és bensőleg el ne csüggedjete. » (Zsid.12, 3.)

Téma. - Az áldozat mindig önmagunk megrövidítése, megtagadása, s lemondás egy mulandó, testi és ösztönös javunkról - Isten iránti szeretetünk kifejező jeleként. Úgy is mondhatnók : Ez egyfajta krisztusi körülméltetés : « az a zsidó, aki bensőleg az, s aki nem betű szerint, hanem lélek szerint körülmélt. » (Róm.2, 29.) Aki nem képes megrövidíteni önmagát az Úrért, az test szerint él, s tettei alapján istentagadó. Ha Isten kedvéért szeretetből lemondunk egy földi javunkról, ezzel azt igazoljuk és bizonyítjuk, hogy Istent jobban szeretjük, mint azt a javunkat. A lemondás nem más, mint önmagunk elszegényítése, s javaink megosztása másokkal, szétszótása. Nem más, mint önmeghalás : Meghalni a csábító, látható és azonnal elérhető világi vágyak és javak számára, s várakozva-vágyakozva élni, az ígért és örökkévaló javakért való vonzódásban, mintegy mágnességben. – A mai világban teljesen korszerűtlen és anakronisztikus ilyesmiről beszélni, mert a fentiek teljesen életidegenek a mai közgondolkodás számára. A mai, hitében hajótörést szenvedett ember, képtelen a legkisebb javairól is lemondani. Elvesztette érzékét és örömét az erényes élet szépsége iránt. - Nem fáj neki pl. hazugság árán valami előnyhöz jutni ; nem fáj neki kimondani egy szót, ami nem tiszta és szemérmes ; nem fáj neki goromba és emelt hangon rápörölni embertársára ; nem fáj neki elfordítani arcát a segítséget kérőtől...stb. Tehát nem képes áldozatot hozni. De minden kornak pogány embere ösztönösen ilyen is volt mindig. Írigy, kapzsi, önző, érzéki, kicsapongó, mohó, élvezeteket habzsoló, mértéktelen, türelmetlen, vad, erőszakos, gyanakvó, bizalmatlan, féltékeny, veszekedős, durva, goromba, állatiasan brutális, hazug, aljas, szélhámos, jellemtelen, istentelen, kegyetlen, bosszúálló, átkozódó, szentségtörő, tisztetlenség, felelőtlen, megbízhatatlan, lelkiismeretlen, rafinált, cselszövő, fajtalan, házasságtörő, tolvaj, sikkasztó ...és hol a vége ?! - Az első keresztyének, amikor megtértek, ezt a világi szellemet csak egy húsbavágó áldozattal tudták levetni.Pl. azzal, hogy mindenüket, amijük volt, eladták, s árát szétszótották a szegényeknek, s az apostolok lába elé tették. « A sok hívő mind egy szív, egy lélek volt. Egyikük sem mondta vagyonát sajátjának, mindenük közös volt. Az apostolok nagy erővel tanúsították Urunk, Jézus feltámadását, és mindnyájan bőségesen részesültek a kegyelemben. Nem akadt köztük szűkölködő, mert akinek földje vagy háza volt, eladta, és az érte kapott pénzt elhozta, és az apostolok lába elé tette. Mindenkinél adtak belőle, a szükséghez mérten. » (Ap.Csel. 4, 32-35.) Emlékeztek Krisztus Urunk szavára : « Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa. » (Mt. 5, 3.) Maga a szegénység nyomorult helyzet, de a lelki szegénység az egészen más ! Ez a hitnek izgalmas kalandja, mely arról szól, hogy ha van is valamim, mintha nem volna, s ezt így is élelem meg, nulla hozzá a kötődésem. Nem tapadok ezekhez, de inkább tapadok az Úrhoz. Ezt úgy fejezem ki, hogy látva a szűkölködőt, belenyúlok mélyen a zsebembe, s nem leszek szűkmarkú a szűkölködők iránt. Nem akarok nyerni ezen a világon :Krisztus örülete, értsd :Szeretete - arra ihletett, hogy én is megtanuljak - Hozzá hasonlóan - veszíteni. Hát a Mesteremet kell, hogy valaki kövesse :Vagy nem ?! Az én Vezérem a Nagy Vesztes, aki mindent elvesztett és mindenét elvesztette, hogy mindent és mindenkit megnyerjen. Magiszter Ő, s élete és szava egyszerre harsogja :Veszíteni tudni kell ! « Mit ér az embernek, hogy megszerzi az egész világot, ha a lélek kárát vallja? » (Mk.8, 36.) Köntösét nem osztotta széjjel, de a testét, igen, melyet varratlan köntöse takart. De szétszótotta nemcsak testét, véréit, de gyógyító szeretetét is, szelíd tekintetét, vigasztalását, dorgáló szavát, s tanító igéjét, valamint erejét, lelkét, hatalmát, dicsőségét és országát is. Mindenét odaadta :Semmit nem tartott vissza

magának :Egészen eléggő áldozat lett a Golgota oltárán.Az oltárhoz nem ment üres kézzel : Teli marokkal szórta az áldozati adományt :Önmagát. –Példát adott nekünk - tehát most keresztények - ezek láttán - mit kell nekünk tennünk ? « Ne jelenj meg üres kézzel az Úr előtt... mert Isten parancsa írja ezt mind elő .....az igaz áldozata öröm az oltárnak, kellemes illata felszáll az Úr elé. » (Sir.35,4-5) Tehát az áldozatos életformát kell életünkben uralkodóvá, dominánssá tennünk. Nyitottnak kell lennünk önmagunk és javaink elajándékozására. Nekünk is kell megosztani : Munkát, erőt, időt, észet, tapasztalatot, fáradságot, kedélyt, hangulatot, ismeretet, internetet, sugallatot, mosolyt, kenyeret, szállást, pénzt, számítógépet, autót, lakást, gáztűzhelyt, terített asztalt, könyvet, utazást, elmélyült beszélgetést, telefont, személyi összeköttetést, baráti ismerettségi szálakat - és ami éppen adódó szükséglet. Így nekem azután elúszhatnak a pihenés órái, a hangom, a keresetem, az egészségem, a járművem, az öltözetem, a csendességem, a hangulatom, de akár a szemem világa, s az idegeim is rámehetnek.: Ez mind áldozati adomány. S én még mindig ott maradok : Hisz' csak egy részt adtam oda magamból. Bár rámehet az életem egészében is . A jólét tulajdonképpen csak egyetlen létezik : Az örök jólét, az üdvösség. De akinek ez nem mond semmit, az semmitmondó dolgok után fog kapkodni, s futni, ahelyett, hogy sokak számára adománnyá, ajándékká tenné önmagát. Pedig Isten ezt kéri minden embertől. A mi gazdagságunkból törni, amint a kenyeret megtörik :Jézus a megtört kenyér, javaink megosztásának Szentsége, a láthatóvá vált isteni Szeretet.

Akcio – program. - A tárgyat (lehet, de) nem szabad szeretni, mert nem érdemli meg.....Minnél előbb valami, s minnél személyesebb, annál inkább kell szeretni. Tehát jobban illik és kell szeretni az ajándékozót, mint magát az ajándékot. Az ajándék, mint tárgy javarészt használatra, felhasználásra való, s nem arra, hogy szeressük, (legfeljebb kedvelhetjük, mint. Pl. a süteményt). De a személyt szeretni kell, s nem arra való, hogy őt használjuk, felhasználjuk, netán kihasználjuk, vagy kijátszuk. Az ajándékról lemondani az Ajándékozó javára - nemes, értékes gondolat és tett. (Pl. ha az általam kedvelt süteményt adaadom valakinek.) Isten is Személy, méghozzá kiemelt (hármás) Személy, s Ő a Nagy Ajándékozó (hisz minden teremtmény Tőle van.) Ezért kiemelt szeretet (imádás) illeti Őt . Ha az Ő iránta való szeretetből, lemondok valami teremtett dologról, melyet kedvelek, s melyhez túlon túl tapadok – ezt nevezzük áldozatnak. - Ennek szemmeltartásával NAPONTA meg akarom magamat valamibenrövidíteni, méghozzá valamilyen nagyon kedvelt dolgomban, Isten iránt való szeretetből, s szolidaritásból Jézus Áldozata iránt. - Előre is megajánlhatok valamilyen Istennek tetsző, kedves lelki áldozatot, de tehetem ezt menet közben is, midennapi dolgaim végzése közben. Szinte minden ügyködésben észre kellene vennem azokat az elemeket, ahol gyakorolhatnám a lemondást. Ez lenne tüzelőanyagom lelkesedésem lobogásához, az áldozat lelkületének táplálásához. – A Zsidó Levélben erről így olvashatunk: »A jótékonyaságról és az adakozásról ne feledkezzetek meg, mert az ilyen áldozat kedves az Istennek.» (Zsid.13,16)

Tanúságtétel. - Kisközösségünk egyik kedves, súlyos beteg (rákos) női tagjára gondolok most. Az ő példáját veszem elő, hogy illusztráljam a személyes áldozatot. Mérheteretlen nagy kínjai vannak, de gyakorta felajánlja őket, s ez úgy jelenik meg nála láthatóan, hogy vidám, és jókedvű. Még gonosz betegségére is fékezőleg hat ez a derűs hozzáállás ; külső szemlélő pedig soha nem jönne rá, mit kell neki « odabent » átélnie. A kórteremben sorra megy a beteg ágyakhoz, imádkozva vigasztalja és gyógyítgatja őket és adott esetekben - az elsodródott lelkeket rásegíti a hit, a bizalom, sőt a gyógyulás útjára. Előfordult, hogy még az orvosokért, ápolókért is imádkozott. Egy ízben - tessék elképzelni a jelenetet - az orvos ott térdel az én drága betegem kezei alatt, s kéri az áldást. – Node ez már túlzás ! - mondhatná valaki.- Nem, ez csupán az áldozatos lelkület gyümölcse, mely nem marad jutalom nélkül,már itta földi életben sem.

Igei ima. – Úr Jézus Krisztus ! Felajánlom néked mindennapi szenvedésemet, egyesítve a Tiéddel. Tedd, hogy ne hulljon a porba haszontalanul, hanem áldozatoddal, mely egyedül érvényes és hatékony - egyesülhessen. S add, hogy soha ne jelenjek meg Előtted - áldozat nélkül, üres kézzel.Ámen.

ÉLETIGE
MINDENKINEK!
POSTÁN ÉS
INTERNETEN.

LEVELESLÁDA.

*Ezt a nagylelkűséget kívánom és kérem az Úrtól minden kedves Nővéreimnek és Fivéreimnek !
Imádságos szeretettel : Károly,Karcsi atya, testvér.*

Feladó: Keczely Károly,
Kétújfalú, Zrínyi M.u.29.
7975 - Tf. 73-342019